

[Fjerde næstformand.]

oktober blev nedsat til behandling af lovforslag vedrørende Grønland. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov for Grønland om erhvervsmæssigt fiskeri, fangst og jagt.

(Lovforslag nr. L 103. Fremsat 9/11 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Søren B. Jørgensen (S):

Det foreliggende lovforslag om erhvervsmæssigt fiskeri, fangst og jagt mener jeg skal ses i sammenhæng med det af statsministeren den 9. november fremsatte lovforslag om en udvidelse af Danmarks Riges fiskeriterritorium. Konsekvensen af statsministerens fremsatte lovforslag ville være for Grønlands vedkommende, at det i hovedsagen kun er personer, der er bosat i Grønland, der vil få adgang til at fiske på det foreslåede udvidede fiskeriterritorium. Det ville, så længe grønlandske fiskere ikke har kapacitet til at fiske samtlige tilladelige fangstmængder på det udvidede territorium, ikke være foreneligt med den retsopfattelse, som kom til udtryk under drøftelserne på FN's tredje havrets-konference.

De ændringer, der nu foreslås i denne lov om erhvervsmæssigt fiskeri, fangst og jagt, tager sigte på at skabe hjemmel for, at de aftaler, som fremover må forventes at blive truffet om dansk, færøsk og udenlandsk fiskeri på det udvidede grønlandske territorium, kan opfyldes. Efter min opfattelse rejser forslaget nogle problemer, som jeg mener, vi bør drøfte i udvalget. Jeg vil allerede nu gerne tilkendegive, at jeg anser fiskeriinspektionen som et af de væsentligste.

Med disse bemærkninger kan jeg også til dette lovforslag tilsige ministeren vores velvillige medvirken.

Holger Hansen (V):

Det vil venstre også gøre. Dette lovforslag hænger jo sammen med lovforslaget fra statsministeren om udvidelse af Danmarks Riges fiskeriterritorium. Vi har stillet os velvilligt over for dette forslag, og det gør vi også over for dette her.

Men hr. Søren B. Jørgensen har ret i, at vi i udvalget må stille nogle spørgsmål, for når

man sådan sætter sig hen i fredelighed og læser denne lovtæst, så er det ikke lysende klart, hvad disse ændringer i virkeligheden fører med sig. Jeg giver hr. Søren B. Jørgensen ret i, at man kan læse sig til det, men det er ved meget tæt læsning. Derfor tror jeg nok, at vi har behov for at se, om nu Grønlandsministeren har fået formuleret teksten på en sådan måde, at vi tager de rigtige og rimelige hensyn til de danske og de færøske fiskere. Det tror jeg at han har, men vi vil gerne have lejlighed til at kigge lidt nøjere på det i udvalget.

Jeg har forstået, at vi gerne skulle gennemføre dette og, skal vi sige hovedforslaget, så hurtigt som muligt, og det er jeg også rede til. Jeg vil dog mene, at vi på grund af dette lovforslags særlige Grønlandsside i forhold til lovforslaget om udvidelse af Danmarks Riges fiskeriterritorium bør få dette i det særlige Grønlandsudvalg af en eller anden dato, som jeg ikke husker, men alle, og i hvert fald formanden, ved, hvad jeg hentyder til. Det betyder måske ikke, at vi ikke på en eller anden måde skal koordinere udvalgsarbejdet med arbejdet i det udvalg, der i øjeblikket arbejder omkring den just omtalte, hvad skal vi sige, hovedlov, men det kan vi nok hitte ud af udvalgene imellem.

Der er altså grund til at vi gør et stykke arbejde med dette lovforslag. Det er vi rede til. Jeg kan ikke tilbageholde den bemærkning, at ved det lovforslag, vi har forladt, det forrige, der var under behandling, har ministeren jo opfyldt den forpligtelse, han har over for folkettingen, og så kan vi se, om vi kan få tid til at behandle det. Jeg tænker, ministeren er ligeglad, dette her er noget andet, her skal vi virkelig have gjort nogle ting færdige og have gjort det grundigt.

Erlendsson (FP):

Jeg vil straks sige, at jeg mener, at dette forslag skal henvises til det specielle ad hoc-udvalg, som beskæftiger sig med fiskeriterritorieudvidelserne.

Jeg må sige, at jeg er ikke ganske tilfreds med den måde, hvorpå dette lovforslag er lagt frem for folkettingen.

For det første må det forekomme ejendommeligt, at det ikke behandles samtidig med lovforslag nr. 102, som det dog knytter sig ganske nært til, ikke blot hvad nummereringen angår, men i meget høj grad også med hensyn til indholdet.

[Erlendsson.]

For det andet må jeg påtale, at det på side 3 aftrykte bilag ikke giver fuld oplysning om konsekvensen af de ønskede ændringer. Der er kun optrykt gældende lovs § 1, stk. 8, men ikke stk. 1, som er den mest interessante del af paragraffen, og som der i stk. 8 henvises til.

Nu er det sådan, at der netop i stk. 1 ved lovens revision i 1973 blev foretaget en meget betydningsfuld ændring. Fiske- og fangstrettigheder i grønlandske farvande havde jo før 1975 samtlige danske statsborgere, men dette blev i 1973 ændret til personer, der har bopæl i Grønland og har fast tilknytning til det grønlandske samfund, hvilket indeholder en ganske betydelig indskrænkning i fiske- og fangstrettighederne for syddanske fiskere, for ikke at sige en fuldstændig udelukkelse af disses muligheder for at drive fiskeri i den del af riget, som ligger inden for 12 sømil fra grønlandske basislinjer. Der var dog givet mulighed for dispensation indtil udgangen af 1977, og denne dato foreslås nu slettet.

Man kan naturligvis sige, at det drejer sig om en beskyttelse af en kystbefolknings særlige erhvervsinteresser, en særordning, der politisk blev påtvunget os ved vor indtræden i EF. Det var ikke noget, vi havde bedt om selv. På den jyske vestkyst oprettedes en eksklusiv zone mellem Hanstholm og Blåvands Huk forbeholdt kystbefolkningen, men der gøres intet for at hindre danske fiskere fra andre dele af riget i at optræde her, og der ville sikkert heller ikke blive gjort det over for de grønlandske fiskere, hvis det kunne tænkes, at det en dag bliver aktuelt for dem på grund af det svigtende torskefiskeri i Grønland at optræde her. Der ville sandsynligvis intet gøres for at afskære fiskere bosiddende i Grønland fra at udøve deres erhverv i andre danske fiskevande end de grønlandske.

Jeg kommer nu frem til § 1, nr. 2 i lovforslaget, nemlig ændringen af § 11, hvor der som følge af oprettelsen af et fælles EF-hav – der henvises til internationale aftaler – skal indrømmes fremmede statsborgere rettigheder i havet omkring Grønland. Her vil jeg spørge ministeren: er danske statsborgere, som ikke har fast tilknytning til det grønlandske samfund og med bopæl i Grønland, at forstå som »fremmede statsborgere«? Hvis dette ikke er tilfældet, falder de altså fortsat ind under dispensationsparagraffen i lovens § 1, stk. 8. Det betyder, at der nu også efter den 31. december

1977 af fiskeriministeren skal gives dispensation til danske fiskere, for at de kan fiske under Grønland, og nu ikke bare inden for en 12 sømils zone, men samtidig 70–90 sømil fra land på de rejebanker, hvor grønlandske fiskere sjældent eller aldrig viser sig, men hvor i særlig grad bornholmske fiskere har drevet fangst næsten året rundt, og hvor andre EF-fiskere nu vil få særrettigheder til at drive fiskeri.

Jeg synes, at der efterhånden er ved at opstå meget uklare, jeg skulle måske sige statsretlige forhold inden for det danske rige. I den iver, skiftende regeringer har vist for at imødekomme færøske og grønlandske særinteresser, diskrimineres der over for den øvrige danske befolkning, samtidig med at der yderligere synes at skulle ske en forskelsbehandling med hensyn til indholdet af den hjemmestyreordning, der nu diskuteres og tænkes indført i Grønland i 1979, og så den færøske hjemmestyreordning. Jeg tænker her specielt på disse befolkningers krav om ejendomsret til undergrunden. Jeg har ikke hørt statsministeren lige så kategorisk afvise Færøernes krav om retten til undergrunden under en hjemmestyreordning, som han gjorde vedrørende den grønlandske befolknings ret til den grønlandske undergrund. Jeg vil dog gøre ganske klart, at jeg deler statsministerens opfattelse, at en særret til naturrigdomme inden for riget ikke kan tildeles nogen enkeltperson eller særskilt befolkningsgruppe, og det mener jeg heller ikke kan ske, når det drejer sig om havets levende ressourcer.

Gunner Baunsgaard (RV):

Som det allerede er nævnt af ministeren og af ordførerne, er dette jo et lovforslag, som er en konsekvens af lovforslaget om den udvidede fiskerigrænse. Det fremgår af ministerens fremsættelse, at kyststaterne har pligt til under en række betingelser at lade andre landes fiskere fiske i 200 sømils zonen. Fiskebestandene skal bevares, men i tilfælde, hvor kyststaten ikke kan udnytte fiskeressourcerne, skal der være mulighed for andre landes fiskere, også fiskere fra Syddanmark. Grønlandske fiskere skal sikres de nødvendige kvoter. Derfor skal der indgås forskellige internationale aftaler. At lovændringen ikke skader eller skaber modstrid mellem den grønlandske fiskerilov og forpligtelserne over for EF-bestemmelserne, må være en selvfølge.

[Gunner Baunsgaard.]

Nu har hr. Holger Hansen rejst spørgsmålet om, hvilket udvalg lovforslaget skal henvises til. Jeg kan tiltræde, at det går i Grønlandsudvalget, og så kan vi jo eventuelt, hvis man finder det nødvendigt, få det oversendt til det særlige udvalg vedrørende forslaget om 200 sømils grænsen.

Thue Christiansen (SF):

Så vidt jeg kan se, er dette forslag en ajourføring, således at det kommer til at passe til forslag til lov om Danmarks Riges fiskeriterritorium, som vi tidligere har behandlet. Under det sidstnævnte lovforslags første behandling den 23. november sagde jeg bl. a., at jeg ikke mener, at de grønlandske fiskeres beskyttelse mod andre fiskerinationer sikres med et lovforslag. Det gør det heller ikke i dette tilfælde, idet fiskere, der også er borgere i fællesmarkedet, ligesom vi stadig får lov til at fiske inden for 200 sømils grænsen. Fiskere fra EF er stadig en trussel mod fiskebestanden omkring Grønland, og de er stadig væk en trussel mod grønlandernes vigtigste erhverv. O. k., dette lovforslag betragter vi som en foreløbig foranstaltning, idet det vigtigste spørgsmål for os er et ændret forhold til fællesmarkedet. Vi glæder os til det tidspunkt, hvor vi får lov til at tage stilling til vores EF-problem.

Med hensyn til hr. Erlendssons bemærkning angående undergrunden skal jeg lige sige, at det er et spørgsmål, der er under forhandling mellem grønlanderne og den danske regering. Man skal ikke begynde at blive bange for, at vi allerede nu har taget undergrunden.

Burgdorf (KF):

Vi opfatter dette forslag som en konsekvens, en ajourføring, efter at vores søtterritorium, fiskeriterritorium, er udvidet, og det vil vi naturligvis slet ikke sætte os imod, tværtimod, det skulle vi gerne have ordnet inden alt for længe.

Jeg skal ikke blande mig i, hvilket udvalg dette forslag henvises til. Jeg synes, at når det er forelagt i Grønlandsudvalget, burde det også fortsætte dér; men jeg er lidenskabsløs. Vi vil selvfølgelig tilsige en velvillig behandling, hvor det end kommer.

Svend Erik Sørensen (KrF):

Der er tale om en konsekvenslovgivning i forbindelse med den kommende udvidelse af fiskerigrænsen ud for Grønlands kyster.

Kristeligt folkeparti ønsker, at det grøn-

landske fiskerierhverv får så gode vilkår som overhovedet muligt; det er jo rygraden i det grønlandske samfund. Men grønlandske fiskere har været stærkt handicappet i konkurrencen med udenlandske fiskere på skibe, der normalt var langt bedre udrustet. Man bør være meget forsigtig med uddeling af kvoter, når vi får de nye fiskerigrænser.

Danske og færøske fiskere bør efter vor mening ikke blot ikke stilles ringere end fiskere fra tredjelande, men bør så vidt muligt have de samme rettigheder som grønlandske fiskere inden for 200 sømils grænsen. Der bør kunne foregå en vis koordinering af det grønlandske, det færøske og det danske fiskeri, også når det gælder oplæring af grønlandske fiskere, jeg tænker særlig på rejefiskeriet. Så mange som muligt af de fisk, der fanges i grønlandske farvande af færøske og danske både, bør landes i Grønland for at give fiskeindustrien de nødvendige tilførsler.

Vi er positivt indstillet over for dette forslag og vil gerne tilsige det vores fulde støtte.

Fuglsang (DKP):

For kommunisternes vedkommende kniber det efterhånden mere med velvilje. Det skyldes ikke selve kravet om at udvide fiskeriterritoriet til de 200 sømil, for det er jo et krav, som er stillet fra grønlandsk side, og det må være det, som er en af grundene til, at landsrådet godtager det. Dertil kommer også, at man i forslaget kan henvise til diverse internationale aftaler og traktater. Men for os at se er der også negative sider ved forslaget.

Når grønlanderne så stærkt krævede fiskerigrænserne udvidet, så var det jo for i så vidt omfang som overhovedet muligt at sikre de livsvigtige fiskerimuligheder for sig selv, de fiskerimuligheder, som i ikke ringe grad er en betingelse for selve deres nøgne eksistens, men som jo også på længere sigt er basis for landets videre udvikling henimod hjemmestyre og derfra mod stadig større selvstændighed. Men der er også andre nødvendige områder, som jeg ikke skal komme ind på her.

Det, jeg mener med det negative, er, at området jo ikke med dette forslag først og fremmest forbeholdes grønlanderne, men bliver en del af det fælles EF-hav. Det vil sige, at efterhånden som andre fiskeriområder, takket være at tredjelande også udvider deres fiskerigrænser, bliver lukket for de store EF-fiskerinationer, vil de søge op på de grønlandske fangst-

[Fuglsang.]

pladser. Desuden kan man på længere sigt heller ikke udelukke, at også de grønlandske fiskerimuligheder bliver brugt som forhandlings- og handelsgrundlag i de fælles EF-organers forhandlinger og handel med tredjelande om opdeling af verdens fiskerimuligheder.

Steen Folke (VS):

Når Grønlandsministeren fremsætter forslag vedrørende Grønland her i folketinget, så plejer de at være ledsaget af en standardbemærkning om, at det grønlandske landsråd har tilsluttet sig forslaget og i visse tilfælde direkte stillet de pågældende forslag. Så vidt jeg har kunnet få øje på det, er der ikke i dette forslag en sådan standardbemærkning. Jeg går ud fra som en selvfølge, at der alligevel har været tale om en behandling i landsrådet, eller i hvert fald at det er tanken, at landsrådet skal behandle sagen, inden vi herinde gør den færdig. Men jeg vil da gerne for en ordens skyld have ministerens bekræftelse herpå og forklaring på, præcis hvilken fase dette forslag befinder sig i hos de grønlandske myndigheder.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at VS ser med overordentlig stor skepsis på dette lovforslag. Vi er i høj grad tilhængere, vil jeg gerne understrege, af en udvidelse af fiskeriterritoriet til 200 sømil omkring Grønland. Det er helt nødvendigt for at beskytte fiskeressourcerne og dermed den grønlandske befolknings hovednæringsvej. Men vi er ikke tilhængere af den foreslåede ændring af § 11 i lov for Grønland om erhvervsmæssigt fiskeri, fangst og jagt, således at paragraffen kommer til at lyde sådan:

»Bestemmelserne i § 1 fraviges i det omfang, der i henhold til internationale aftaler tilkommer fremmede statsborgere rettigheder i Grønland.«

Det, der er baggrunden for denne udformning af § 11, er først og fremmest det misforhold, at Grønland er medlem af EF, til trods for at 2/3 af den grønlandske befolkning har stemt imod EF-medlemskabet ved folkeafstemning. Er der noget, der demonstrerer Grønlands kolonistatus og hvad man kunne kalde dansk nykolonialisme i forhold til Grønland, så er det lige præcis dette misforhold. Og nu medfører det altså, at den danske stat åbenbart bliver nødt til, eller i hvert fald føler sig foranlediget til, at indføre bestemmelser i lov for Grønland om erhvervsmæssigt fiskeri, fangst

og jagt, som, hvad skal vi sige, tilsikrer, at man ikke kommer i strid med dette Grønland påtvungne EF-medlemskab.

Man vil sikre fiskerettigheder for en række store fiskerinationer. Det har VS ingen sympati for, hvad enten det er danskere, man sikrer disse rettigheder, eller det er forskellige EF-nationer eller for den sags skyld helt andre. Det har i lang tid været et stort problem i Grønland med det udenlandske fiskeri ved Grønlands kyster. Nu vil den danske stat altså påtvinge Grønland, at disse problemer skal fortsætte. Det understreger blot nødvendigheden af grønlandsk selvstændighed som den eneste holdbare langsigtede løsning af det grønlandske folks problemer.

Berglund (Grønl.):

Da man behandlede forslaget om udvidelse af Danmarks Riges fiskeriterritorium, understregede vi, hvor vigtigt det er at gennemføre dette lovforslag for Grønland. Derfor vil jeg anbefale forslag til lov om ændring af lov for Grønland om erhvervsmæssigt fiskeri, fangst og jagt til velvillig behandling.

Jeg vil gerne stille et enkelt spørgsmål til ministeren for Grønland. Det drejer sig om det afsnit i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, hvor der står:

»I det omfang kyststaten ikke selv har kapacitet til fuldt ud at udnytte fiskeressourcerne inden for 200 sømils zonen, påhviler der kyststaten en pligt til at lade andre landes fiskere fange de mængder, som det – under hensyntagen til bevaringen af fiskebestandene – vil være forsvarligt at fiske ud over kyststatens eget fiskeri.«

Denne bemærkning forudsætter, at vi nøjagtig ved, hvor meget fiskebestandene kan tåle, hvor meget der skal til, uden overfiskning finder sted. Her tænker jeg på rejer, som ikke er kvoteret endnu. Derfor vil jeg spørge Grønlandsministeren, hvor langt man er nået med hensyn til kvoteringen af rejer ved Grønland.

En anden ting, jeg vil bemærke, er, om § 11 kan forstås sådan, at fravigelsen kan være tidsbestemt og ikke på ubestemt tid.

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Jeg vil gerne takke for de faldne bemærkninger fra ordførerne.

Jeg blev stillet et par spørgsmål, og jeg vil gerne sige til det spørgsmål, som hr. Erlends-

[Ministeren for Grønland.]

son stillede mig, at efter min bedste overbevisning må jeg fortolke bestemmelsen i § 11 i sammenhæng med det, der står i § 1, stk. 8, og derfor skulle der ikke være tale om nogen mislyd på dette område. Men foranlediget af det stillede spørgsmål vil jeg naturligvis få det nærmere undersøgt og vurderet og lade udvalget tilflyde resultatet af de overvejelser, vi vil gøre os.

Hr. Berglund stillede mig også et spørgsmål, som går på bemærkningerne. Det er det afsnit i bemærkningerne, der tager sigte på det tilfælde, at kyststaten ikke selv er i stand til at opfiske det, som man ud fra biologiske vurderinger mener det er forsvarligt at opfiske. Om hele dette problem vil jeg gerne sige, at det ligger sådan – det kan så også være et svar på de tanker, som hr. Steen Folke gjorde sig her på talerstolen for et øjeblik siden – at i forbindelse med udvidelsen af fiskerigrænserne til 200 sømil har man på havretskonferencen i FN, det vil sige i et meget, meget, meget bredt, i virkeligheden et universelt, internationalt forum drøftet hele denne problematik. Man er nået frem til, at i den udstrækning, kyststaten ikke selv er i stand til at opfiske det, der er forsvarligt efter biologernes opfattelse, nå ja, da er det både rimeligt og rigtigt i en verden, der sulter, at andre lande får chancen for at fiske inden for det forsvarliges grænser. Det er det, der ligger heri.

Jeg kan sige til hr. Berglund, som i øvrigt stillede spørgsmål om rejekvoteringen, at det er et spørgsmål, man i øjeblikket drøfter, jeg tror på Tenerife, i den internationale fiskeriorganisation ICNAF. Der drøfter man dette spørgsmål om kvoteringen af det, der er så vigtigt for Grønland – det vil jeg gerne give ret i – nemlig rejer, og det er altså også i et internationalt forum, man forsøger at tale sig til rette om disse ting. Jeg kan kun sige, at i den situation, vi befinder os i inden for ICNAF, og med resultaterne fra den nordøstatlantiske fiskeriorganisation in mente må vi håbe, at disse to organisationer kan overleve, og at man er i stand til inden for disse organisationers rammer at forhandle sig til rette om disse spørgsmål.

Det er med andre ord ikke et spørgsmål om at sætte kyststaten ud af spillet, det er et spørgsmål om at få fastslået, hvad kyststaten har af egne muligheder for at fiske i egne territorier inden for de 200 sømil; og i den udstrækning, man ikke selv har kapacitet til at fiske, er det

da rimeligt eller ej, at fiskere fra andre lande kommer ind i billedet? Det mener vi det er, og jeg tror også, at det vil være et anerkendt synspunkt i Grønland, at man i så fald vil være med til at forhandle sig til rette om disse ting.

Så vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, at der er vældige interesser gemt i spørgsmål af denne karakter, og jeg mener, det vil være korrekt og godt, om vi i Grønlandsudvalget kom til at drøfte disse ting. Når jeg nævner dette med Grønlandsudvalget, så er det, fordi jeg mener, at spørgsmål om grønlandske fiskeriinteresser bør drøftes i et udvalg, der har udgangspunkt i ministeriet for Grønland, der har den direkte forhandlingskontakt med Grønlands landsråd. Det må efter min opfattelse og bedste overbevisning være her, vi tager spørgsmålet op til en første drøftelse.

Dertil vil jeg så føje, at jeg finder det rimeligt, om man i dette udvalg sammen med landbrugs- og fiskeriudvalget, eller hvor det nu måtte være, tager en drøftelse på grundlag af, at vi oversender forslaget til dette udvalg. Men det må være sådan, mener jeg, at spørgsmålet henvises til Grønlandsudvalget, det udvalg, der behandler Grønlandslovforslagene.

Erlendsson (FP):

Jeg må takke ministeren, fordi jeg forstår, ministeren har opfattet det ejendommelige, at hvis danske fiskere skal have samme rettigheder som andre EF-borgere med hensyn til de grønlandske farvande, så skal denne formulering i § 11, at det tilkommer fremmede statsborgere, ændres. Ellers kommer det til at stå, som om de danske statsborgere ifølge § 1, stk. 8, fortsat skal have dispensation fra ministeren for at kunne fiske i det nu udvidede fiskeriområde, altså helt ud til 200 sømil fra den grønlandske kyst, eller i øvrigt midtlinjen.

Så vil jeg gerne sige, når ministeren nu taler om kyststaten, at kyststaten altså hverken er Grønland eller Danmark, men i fremtiden EF. Det anser jeg ikke som nogen ulykke for de grønlandske fiskere og deres erhvervsmuligheder. Der kommer nemlig nu en på havbiologisk basis bedre vurdering af, hvorledes man kan pleje fiskebestandene i de grønlandske farvande. Det vil betyde, at de fiskere, som kommer fra tredjelande i forhold til EF, det vil sige det, vi kalder spaniolere, nordmænd, russere, og som i dag i højeste grad benytter sig af de store rejeforekomster i Davis Strædet, vil kunne vises bort fra disse farvande. Det mener jeg

[Erlendsson.]

er en absolut fordel for de grønlandske fiskere og i det hele taget for danske fiskere og andre EF-borgere. Som sagt takker jeg Grønlandsministeren for hans imødekommenhed.

Så vil jeg gentage som mit synspunkt, at dette lovforslag bør behandles i det særlige udvalg, der er nedsat til behandling af forslaget om de nye fiskeriterritorier. Jeg kan ikke se, at dette skulle afskære ministeren for Grønland fra at tage kontakt med det grønlandske landsråd og høre, om man dér kan samstemme i dette lovforslags vedtagelse i folketinget.

Svend Erik Sørensen (KrF):

Mit spørgsmål ligger i forlængelse af den foregående tale. Jeg vil gerne vide, om der ved kyststaten forstås det danske rige, omfattende Danmark, Færøerne og Grønland, eller om der udelukkende tænkes på den grønlandske del af riget, eller eventuelt, som der blev spurgt om, på EF?

Steen Folke (VS):

VS plejer ikke at blande sig ret meget i, hvilke udvalg de forskellige sager, der behandles herinde, bliver henvist til, men i den foreliggende sag vil jeg gerne støtte Grønlandsministeren i, at denne sag bør henvises til Grønlandsudvalget.

I øvrigt vil jeg gerne sige til ministerens indlæg, at det er klart, at det kan være rimeligt i en verden, der sulter, som ministeren sagde, at sørge for at udnytte havenes ressourcer, herunder fiskeressourcer, på en rimelig, planlagt, reguleret måde. Sagen er bare, at i virkelighedens verden – det vil også sige på FNs havretskonference og tilsvarende steder – er det ikke den slags ideelle målsætninger, som styrer det, der foregår. Det er ikke den sultne verdens problemer, som er i fokus, når der foregår drøje realitetsforhandlinger rundt om bordet. Så er det først og fremmest stormagtsinteresser, der mødes, og de er meget dominerende for, hvad der reelt bliver besluttet på alle disse internationale konferencer. Det gælder også på FNs havretskonference. Der er meget store fiskeriinteresser involveret i dette spørgsmål, og det er store fiskerinationer, som er toneangivende ved fastlæggelsen af alle disse internationale ordninger.

Problemet er, at på den ene side har man en række meget store fiskerinationer med et vældigt materiel, vældigt udstyr og en vældig fi-

skerflåde, til dels tip-top moderne. På den anden side har man Grønland, som har en uhyre beskedne fiskerflåde, som langtfra kan siges at være af en kvalitet og en effektivitet, der overhovedet kan sammenlignes med de store fiskerinationers flåder. Det er et meget ulige forhold.

I den situation mener jeg, at det er helt nødvendigt med ganske særlige foranstaltninger til beskyttelse af de grønlandske fiskeres interesser. Dér er det altså ikke tilstrækkeligt at henvise til, hvad biologerne skønner det rimeligt at andre nationer kan fiske, for biologernes skøn er nu engang heller ikke helt uafhængige af de politiske og økonomiske stormagtsinteresser, som er involveret i dette spørgsmål.

Dohrmann (FP):

Vedrørende udvalgsbehandlingen af det foreliggende forslag skal det siges, at vi desværre ikke har de bedste erfaringer med hensyn til udvalget om Grønlandslovforslagene. I øjeblikket behandles et forslag om landsskat i Grønland. Fremskridtspartiet bad om, at sagen blev sendt til belysning i skatte- og afgiftsudvalget, men et flertal i udvalget nægtede fremskridtspartiet at få sagen belyst. Derfor er der al mulig grund til at holde så meget som muligt ude fra udvalget vedrørende Grønlandslovforslagene. Derfor skal man naturligvis følge hr. Erlendssons forslag.

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Til hr. Svend Erik Sørensen vil jeg gerne sige, at ved »kyststaten« i bemærkningerne skal forstås Grønland. Det er ikke hele EF-området, der er kyststat i de grønlandske farvande, det er Grønland, og det er den grønlandske befolkning, når man taler om kyststatens befolkning. Det er således, det skal forstås. At det så indgår som et fælles område, hvor EF har fælles interesser, er en anden ting. Men jeg vil da minde om, at der er et særprotokollat gældende for Grønland, og det er ikke mindst af denne grund, at vi skal fastslå, at sådan forholder det sig.

Der er kommet nogle bemærkninger om, hvilket udvalg forslaget bør henvises til. Nu kan jeg se, der er ved at komme øget interesse her lige før afstemningen, så jeg vil gerne sige, at min motivering for at fastholde, at lovforslag om Grønland behandles i det udvalg, der er nedsat til behandling af lovforslag vedrørende Grønland, er, at der er denne nære, traditio-

[Ministeren for Grønland.]

nelle kontakt imellem Grønlandsministeriet og landsrådet. Der er vel også noget psykologi i, at man behandler spørgsmål om fiskeriinteresser i et Grønlandsudvalg og ikke i et fiskeriudvalg, der også behandler danske fiskerispørgsmål. Det er denne adskillelse, jeg gerne vil gøre opmærksom på. Derfor vil jeg anbefale tinget, at man ved den kommende afstemning går ind for, at lovforslaget henvises til udvalget om Grønlandslovforslagene.

Fjerde næstformand (Poul Dam):

Jeg skal henstille, at medlemmerne under deres besøg i salen forholder sig nogenlunde roligt.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Fiskeriministerens sidste konstatering af, at »kyststaten« i denne forbindelse er Grønland, viser bedre end noget andet, hvilken forvirring der er i de statsretlige forhold de danske landsdele imellem. Hvis kyststatsrettighederne i denne forbindelse, når vi har etableret det fælles EF-hav, ikke er EFs, så er det i hvert fald det danske riges rettigheder, der er tale om, ikke en enkelt landsdels rettigheder, så længe Grønland ikke er en selvstyrende stat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Poul Dam):

Efter faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til det udvalg, der den 28. oktober blev nedsat til behandling af lovforslaget om Grønland.

Af hr. Erlendsson er det foreslået, at lovforslaget henvises til udvalget angående lovforslaget om Danmarks Riges fiskeriterritorium.

Der vil herefter være at foretage afstemning.

Fjerde næstformands forslag om at henvise lovforslaget til udvalget af 28. oktober angående grønlandske lovforslag vedtoges med 107 stemmer mod 24.

Dermed var *Erlendssons forslag* om at henvise lovforslaget til udvalget angående forslag til lov om Danmarks Riges fiskeriterritorium *bortfaldet*.

Fjerde næstformand (Poul Dam):

Kommunaludvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om tilbud om gratis vaccination mod visse sygdomme. (Lovf. nr. L 95). Eksemplarer vil blive omdelt.

Skatte- og afgiftsudvalget har afgivet betænkning over forslag til lov om ændring af lov om Classelotteriets Ordning og Forbud mod andet Lottospil m. m. (Lovf. nr. L 78) og forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. (Lovf. nr. L 89). Eksemplarer vil blive omdelt.

Medlemmer af folketinget Litten Hansen (VS), Kurt Brauer (SF) og Villy Fuglsang (DKP) har meddelt mig, at de ønsker til forsvarsministeren at stille følgende:

Forespørgsel.

»Hvilke planer har regeringen for det danske militær i de kommende 2-8 år?«

(*Foresp. nr. VI*).

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.

Mødet udsat kl. 16.19.

Mødet genoptaget kl. 19.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Eventuelt: anden behandling af forslag til lov om stop for pris-, husleje- og indkomststigninger.

(Lovf. nr. L 144. Fremsat 2/12 76. Første behandling 2/12 76).

Formanden:

Jeg skal lade denne sag udgå af dagsordenen, da betænkning endnu ikke er afgivet.

Der er herefter ikke mere på dagsordenen.

Boligudvalget har afgivet tillægsbetænkning over forslag til lov om ændring af lov om brandsikring af ældre beboelsesbygninger m. v. (Boligtilsynets beslutninger). (Lovf. nr. L 110). Eksemplarer vil blive omdelt.